

[Indenrigsministeren.]

skulde hjælpe en Smule paa det ærede Medlem, kalde ham, saa vidt det er muligt, til Fornuft i denne Sag. Thi det ærede Medlem maa jo vide, at det, som er Basis for alt Samfundsliv og al social Udvikling, det er jo til syvende og sidst Arbejdets Resultater, det er det, der bliver tilbage til den enkelte af hans Arbejde fra det, som han maa afse som Grundlag for den offentlige Administration og de offentlige Ydelser. Og det ærede Medlem troede jeg da var i Stand til at indse, at dersom vi her i Landet paa dette Omraade satte alle Hensyn til Side i større Grad, end Tilfældet er, vilde det øge Misforholdet mellem Tilstanden her i Landet og hos dem, vi konkurrerer med, og at Følgerne deraf maatte blive Forstørrelse og Styrkelse af de ulykkelige Tilstande, som vi allerede har set adskillige Udløbere af i vort Samfund, og som først og fremmest viser sig i Arbejdsløsheden.

Jeg troede, at det ærede Medlem var i Stand til, naar hans Opmærksomhed atter og atter var blevet henledet derpaa, at opfatte, hvilken Betydning det i saa Henseende har, at vi ikke bebyrder vort Erhvervsliv i en saadan Grad, at det alene som Følge deraf bliver ude af Stand til at begaa sig i Konkurrencen. Men det er den Fejl, vi gentagende, gennem mange Aar har begaaet; det kan vi lige saa godt erkende; og det er dette, vi advarer imod at fortsætte med. Det var ikke de gamle, jeg tænkte paa i den Forbindelse; det var det ærede Medlem.

Jeg erindrer ikke at have modtaget nogen Henvendelse fra Skanderborg Amt med Forespørgsel om, hvad man i en Kommune i dette Amt skal gøre, naar de 12½ pCt. er brugt; men hvis jeg har faaet en saadan Forespørgsel, nærer jeg ikke fjerneste Tvivl om, at Svaret har været dette, at det er den paagældende Kommunes ganske simple Pligt at indrette sin Administration paa en saadan Maade, at man holder sine Udgifter indenfor de i Loven fastsatte Grænser. Det er det Svar, en Minister kan give paa et saadant Spørgsmaal. Han kan saa samtidig give Anvisning paa, hvad jeg ogsaa f. Eks. overfor Søborg-Gilleleje har gjort, hvilke Muligheder for at hjælpe Folk, der er kommet i Vanskelighed af denne eller hin særlige Karakter, Lovgivningen i øvrigt indeholder. Som sagt, jeg erindrer ikke, at en saadan Forespørgsel er kommet til mig.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, naar han udtaler, at man maa ikke begynde sine Sparebestrebelse med at unddrage f. Eks. fattige

Slægtninge den Hjælp, man hidtil har ydet dem. Jeg er saa fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at denne Betragtning er rigtig, og derfor bør Børnene heller ikke paa Grund af Aldersrentelovens Gennemførelse og deres Forældres eventuelle Adgang til at komme ind under de saaledes lovbestemte Ydelser undlade ved egne Midler, saa vidt de strækker, at skaffe Forældre saa lyse økonomiske Kaar, som det er Børnene muligt at skaffe dem.

Men tror det ærede Medlem ikke, at her skorter det i overordentlig fremtrædende Grad i mangfoldige Familier i vort Land? Denne Overførelse af Børns første Pligt overfor deres gamle Forældre til offentlige Kasser er i højere Grad, end jeg havde tænkt mig muligt, blevet benyttet gennem Aldersrenteloven. Jeg saa derfor med megen Glæde den Appel, det ærede Medlem her fremførte; jeg vilde ønske, at man i alle politiske Partier vilde slaa til Lyd for denne Pligt, saaledes at ingen meldte sig til offentlig Forsorg, hverken under den ene eller den anden Form, saa længe vedkommende havde en nær paa-rørende, der kunde hjælpe, men som blot sidder sin Pligt overhørig.

Det ærede Medlem fortalte, at de Eks-empler, han her havde fremført paa Misbrug og Overtrædelser af Aldersrenteloven, sandelig ikke var hentet fra Kommuner med socialdemokratisk Styre, men derimod fra Kommuner, hvor Venstre og Højre var i Flertal. Ja, det tør jeg jo ikke bestride; det er naturligvis Udtryk for, at man i disse Kommuner ønsker at hjælpe de gamle udover de Grænser, som nu en Gang Loven sætter. Men naar det fører til Lovovertrædelser, er det dog, hvor smukt det end kan være, i samme Grad utilstedeligt, enten det er Socialdemokrater, der overtræder Loven, eller Venstremænd eller Konservative; uanset hvilken politisk Farve har vi alle Pligt til at overholde Lovens Bestemmelser og de i Loven fastsatte Grænser.

Derfor er det saa utilbørligt, at det ærede Medlem her stod og skildrede disse Overtrædelser som glimrende Ideer, som ganske vidunderlige Paafund, Opfinden af nye Veje frem til at yde den Hjælp, man vil, uanset de Bestemmelser, Lovgivningen indeholder; derfor er det, at det røber i saa overordentlig betænkelig Grad Mangler hos det ærede Medlem.

Nu siger det ærede Medlem: Ja, men jeg har ogsaa kun peget paa det. Ja, det ærede Medlem har f. Eks. betegnet dette, at man skulde udnævne de gamles egne beskedne Hjem til Alderdomshjem i Al-